

— Е, е „писанко“, не се радвай напраздно, забѣлѣжилъ между това Тодорчо. Баба каза, че всичкитѣ мишки ще ги удави.

— Ахъ, колко ми е жалко за тѣзи пѣргави звѣрчета! — извикала Минка. — Азъ ще помоля баба да ги прости.

— Не трѣбва, Минке, и не се моли! серьезно обяснилъ Тодорчо. — Ако ги оставимъ, тѣ би нанесли много вреда. Тѣзи малки глѣтници истрѣбватъ не само сладки работи, месо, сирене, масло, плодове и зърна, нъ и още прѣгризватъ стѣнитѣ, гризятъ книги, прѣядятъ мебелитѣ. Ето за това тѣхъ ги истрѣбватъ.

РАЗНИ.

Китайски часовникъ.

Ако попитате нѣкое китайско момче или момиче: „Колко е сега часътъ?“ — То тосъ-часъ ще се затече, къмъ тѣхната котка, която спи или въ зимника, или подъ стѣнката на нѣкое дърво, ще ѝ раствори клѣпачитѣ и ще Ви каже, тутакси, че е пладня, или вечеръ.

А по що ли познаватъ тѣ това:

Много лесно: гледеца на котката сутрина е широкъ, а къмъ пладня захваща да се свива и най-сетнѣ, въ срѣдъ пладня, прилича на една черна точка. Като се измине пладня, той, гледеца, захваща пакъ полегка-легка да се разширява и надвечеръ прилича на малкъ кръгъ (козелце).

Погледнѣте прѣзъ разнитѣ врѣмена на деня въ очитѣ на вашата котка и вий ще се увѣрите въ това.

Пустинникъ. Въ гората живѣхълъ пустинникъ. Той ималъ една коза, отъ която си доялъ млѣко. Това нѣщо узнали трима лукави челоуѣка и се съгласили съ измама да му откраднатъ козата.